

Gece Yarısı çığlıkları

– lk AHISKA · 21 Mart 2010

GECEYARISI IğLİKLARI

Bu gün sizlerle ilk gençlik yıllarıma ait ilginç bir anımı paylaşacağım.

İnsan elinde olmadan bazen şeytana uyabiliyor.Oysa annemin bize bir oğd vardı:

- Aman ocuklarım, biz evliya soyundanız, sakın harama el sürmeyin, kimsenin hakkını yemeyin, sakın şeytana uymayın, derdi.

Eşimle evlenip ilk olarak doğuda bir yere atanmiştik. Suların buz tuttuğu, yolların kapandığı çok sert bir kiş mevsimini yaşıyorduk. Eşim İzmir'e kursa gitmişti. Çocuğumun bakıcısı bayanla birlikte kalıyorduk. Yardımcım Türkçe'yi pek iyi bilmiyordu.

Lojman olarak oturduğumuz yer, bahçenin içinde prefabrik bir barakaydı. Kızıma taze yumurta yedirmek için . Bir kck tavuk kmesimiz vardı.

Latif imbat rüzgarını teneffüs ettiğim İzmir'den gelip bu şartlarda yaşamak zor olsa da mutlu olmak için güzellikler buluyordum. Çünkü memleketimi ve insanları seviyordum.

Pencereden karlarla kaplı ağaçları seyrederken kendimi Uludağ' a tatile gelmiş gibi hissederdim.

Yeni gelindim. Gözüme her şey toz pembe görünüyordu.

Köşedeki mahalle bakkalımız çok fırsatçı bir adamdı. Bir yerine beşe satardı; ama mecburen alırdık.

Ramazan ayının akşam saatleriydi, acil ihtiyaç için gitmiştim. Alışverişten sonra paranın üstünü aceleyle cebime koyup eve koştum.

İftardan sonra bir de baktım ki bakkal amca bana para üstü olarak almam gerekenden fazlasını vermiş. İçimden:

- Nasıl herkesin hakkını yer misin! İşte böyle olur, dedim. O saatte dükkan kapalıydı .Götürüp geri verebilme dşncesi aklıma gelmedi.

İlk akşamdan yatmiştik. Yarın erken saatte dersim vardı. Gece yarısı bahçedeki çığlıklarla uyandık. İpissiz koskoca bir bahçe, ortasında bir kk ev, içinde iki genç kadın. Fırlayıp kalktık.Tir tir titriyorduk. Perdeyi kaldırıp dışarıya bakma cesaretimiz yoktu. Çünkü yardımcımanın geçen yıl teröristler köyde iki yakınıni öldürmüştü. O benden daha korkaktı.

Dışarıda kış rüzgarının uğultusuyla birlikte çığlıklar ve iniltieler birbirine karışıyordu. Kucağımda ağlayan çocuğumla, çaresizlik içinde sabahı sabahladık.

Gün ağarmış, çığlıklar kesilmiş ortalığı gizemli ve efsunlu bir sükunet almıştı.. Usulca dışarıya baktığımızda; bembeyaz karlar, kanlarla örtülüydü. Etraf harpten çıkmış gibiydi.

Şimdi size çığlıkların esrarını anlatayım:

Açlıktan çakallar inmiş bizim zavallı tavuklarımızı ciyak ciyak bağırtarak yemişler ve her tarafı kan revan içinde bırakmışlardı. Aynı filmlerdeki gibi. Ormanda vahşi hayvanların tecavüzüne uğramış insanlar gibiydik. Hiç unutamam.

O anda annemin sözü kulaklarımda çınladı. Kendimce bakkal amcaı cezalandırayım derken Allah'ın sınavından geçtiğimin ve ne büyük günaha girdiğimin farkında değildim. Oysa Allah Her şeyi görür, her şeyi görür, görür. Her şeyi işitir. Yaptıklarımızdan haberdardır. Ana öğüdünün en açık ispatı idi bu olay.

Cahillik, gençlik, tecrübesizlik . Ne dersenez deyin. Evet şeytana uymuştum. Allah beni birkaç saat sonra cezalandırmıştı. Bu olay bana büyük bir ders oldu. O gecedan sonra hayat görüşüm değışti. İnsan önce Allah'a, sonra da kendi vicdanına karşı sorumludur. Kullarının yaptığı işlerin ödöl ve cezasını yalnız kendi verir. Yaptığı şeyde niyet önemlidir. Allah açığa vurduğumuzu da içimizde sakladığımızı da bilir.

Bu olay bana büyük bir ders oldu. O gecedan sonra hayat görüşüm değışti.

Ülkü AHıska 21. Mart. 2010

Fondaki resim kendi çalışmam.

Dünyanın En Büyük Amatör Müzik Topluluğuna Sizde Katılın